

ΑΓΑΠΗ, ΖΩΗ - LOVE LIFE

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Κότζι Φουκάντα

Ηθοποιοί: Βιμ Μορισάκι, Φουμίνο Κιμούρα,
Τομόρο Ταγκούσι, Κέντο Ναγκαγιάμα,
Χιρόνα Γιαμαζάκι, Άτομ Σουνάντα

Φωτογραφία: Χιντέο Γιαμαμότο

Μουσική: Ολιβιέ Γκουανάρ

Μοντάζ: Κότζι Φουκάντα, Σιλβί Λαζέρ

Χώρα: Ιαπωνία, Γαλλία (Εγχρωμη)

Διάρκεια: 123΄

Πρώτη προβολή: 7.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: 9.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 7 Υποψηφιότητες

Βενετία 2022 | Το «Love Life» είναι ένα ήσυχο μελό-δραμα με ένα τραγικό συμβάν στο κέντρο του

Οι δεσμοί μιας οικογένειας δοκιμάζονται στη νέα ταινία του Ιάπωνα Κότζι Φουκάντα.

Η απώλεια του γιου, η επιστροφή του βιολογικού πατέρα και ο διχασμός μιας γυναίκας ανάμεσα στον νυν και τον πρώην έναν προβληματικό κωφάλαλο χωρίς στέγη—Η αγάπη όλα τα θεραπεύει αρκεί να είναι αληθινή! (Δανίκας)

Ο τίτλος της νέας ταινίας του Κότζι Φουκάντα, έρχεται από το ομότιτλο τραγούδι της Ακίκο Γιάνο που ακούγεται ολόκληρο στους τίτλους του τέλους. Ο σκηνοθέτης

λέει πως το άκουσε για πρώτη φορά πριν από είκοσι χρόνια κι από τότε έψαχνε τον τρόπο να φέρει στην οθόνη κάτι σαν μια κινηματογραφική μεταγραφή του. «Οση κι αν είναι η απόσταση μεταξύ μας, τίποτα δεν θα με σταματήσει ποτέ από το να σε αγαπώ», λένε ανάμεσα σε άλλα οι στίχοι του τραγουδιού και στην ταινία, η απόσταση ανάμεσα στο ζευγάρι των ηρώων θα μεγαλώσει απότομα όταν ένα τραγικό γεγονός θα χωρίσει την ζωή τους σε πριν και μετά.

Η Ταέκο κι ο γιος της από τον προηγούμενο γάμο της Κέιτα ζουν μαζί με τον νέο σύζυγό της Τζίρο, μια βολική οικογενειακή ζωή ακόμη κι αν οι γονείς του Τζίρο δυσκολεύονται να αποδεχθούν το ότι ο γιος τους έχει παντρευτεί μια χωρισμένη γυναίκα. Όταν όμως σε μια γιορτή στο οικογενειακό σπίτι, ο μικρός Κέιτα θα πνιγεί στην μπανιέρα, οι ζωές όλων θα αλλάξουν. Οχι μόνο από το πυκνό πέπλο της θλίψης αλλά κι από την επανεμφάνιση του βιολογικού πατέρα του Κέιτα, ενός κωφού άντρα που θα μπει ξανά στη ζωή της Ταέκο. Χαμηλότονο ακόμη και στις πιο δραματικές του στιγμές το φιλμ του Φουκάντα είναι ένα επιμελές πορτρέτο μιας σειράς χαρακτήρων και των διαφορετικών τρόπων που αντιμετωπίζουν μια αληθινά κοσμογονική δοκιμασία. Μια μελέτη για το πως η θλίψη και το πένθος μπορούν να αποτελέσουν μια δύναμη που μπορεί να διαλύσει ή να ενώσει ξανά σχέσεις και ανθρώπους.

Η γοητεία του φιλμ έγκειται στον τρόπο που χειρίζεται τις συναισθηματικές του κορυφώσεις, με μέτρο και προσοχή, αλλά κάποιες ευκολίες στην διαδρομή που ακολουθούν οι χαρακτήρες του, στερούν την ένταση

που θα μπορούσε να έχει η ταινία. Οι συμπτώσεις και το τυχαίο δεν αποτελούν πάντα τον καλύτερο οδηγό σε μια ιστορία, ειδικά σε μια ταινία που θέλει να είναι περισσότερο απ' ό,τιδήποτε άλλο, αληθινή και ανθρώπινη.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η Τακέο, ο σύζυγός της Τζίρο και ο γιος της Κέιτα ζουν μια ήσυχη ζωή. Ένα τραγικό γεγονός θα φέρει τον πατέρα του αγοριού στη ζωή τους, με την Τακέο να αναλαμβάνει να βοηθήσει αυτόν τον άστεγο και κωφό άντρα να αντιμετωπίσει την απώλεια και την ενοχή.

Μια απρόβλεπτη, μα συναισθηματικά καλοζυγισμένη και δραματικά καίρια ανάλυση της κρίσης «ταυτότητας» μιας μητέρας, η οποία φέρνει στο νου τους Ρισούκε Χαμαγκούτσι και Χιροκάζου Κορεέντα.

Το τραγούδι της **Ακίκο Γιάνο** “Love life” δίνει στον **Κότζι Φουκάντα** (“**Harmonium**”, “**A Girl Missing**”) την αφορμή για μια ανατολίτικης σοφίας και ρυθμών ενδοσκοπήση στη σύγχρονη ιαπωνική οικογενειακή πραγματικότητα. Ισορροπώντας δεξιοτεχνικά τους τόνους του δράματος χαρακτήρων και της σάτιρας των σχέσεων των δυο φύλων, παρατηρεί στωικά την ήσυχη καθημερινότητα της Τακέο, του συζύγου της Τζίρο και του γιου της Κέιτα. Ένα τραγικό γεγονός, όμως, θα φέρει τον πατέρα του αγοριού στη ζωή τους, με την Τακέο να αναλαμβάνει να βοηθήσει αυτόν τον άστεγο και κωφό άντρα στο να αντιμετωπίσει την απώλεια και την ενοχή.

Καθώς κοινωνικές προκαταλήψεις και προσωπικές ανασφάλειες συγκρούονται, **ο Φουκάντα θολώνει με μια ισχυρή αίσθηση αβεβαιότητας τη γυαλιστερή εικόνα της οικογενειακής ευτυχίας**. Σκάβει ως τα θεμέλιά της, τη φέρνει αντιμέτωπη με την αληθινή ζωή και αφήνει μια απολαυστική επίγευση, αναλύοντας καίρια, ψύχραιμα και απρόβλεπτα την **κρίση ταυτότητας μιας γυναίκας** και μιας ολόκληρης πολιτισμικής αλήθειας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Η απώλεια του γιου, η επιστροφή του βιολογικού πατέρα και ο διχασμός μιας γυναίκας ανάμεσα στον νυν και τον πρώην έναν προβληματικό κωφό αλαλο χωρίς στέγη—Η αγάπη όλα τα θεραπεύει αρκεί να είναι αληθινή! (δ. δανίκας)

Χαμηλότονο σε ρυθμό, παρά τις δραματικές του κορυφώσεις, το φιλμ «**χτίζεται**» πάνω στις ψυχολογικές μεταπτώσεις των ηρώων του, κρατώντας αμείωτο το

ενδιαφέρον του θεατή.

Ο σκηνοθέτης ισορροπεί δεξιοτεχνικά τους τόνους του δράματος χαρακτήρων, προσθέτοντας ανεπαισθητες κωμικές πινελιές σε μια συναισθηματικά καλοζυγισμένη μελέτη για το πως η θλίψη μπορεί να αποξενώσει αλλά και να ενώσει ξανά τους ανθρώπους.

Η ηρωίδα είναι μια σύζυγος, μια μητέρα, μια προστάτιδα (σ.σ. εργάζεται σε κοινωνική υπηρεσία). «Όμως δεν γνωρίζει πραγματικά ποια είναι στον πυρήνα της, και δεν έχει το χρόνο να το ανακαλύψει», εξηγεί ο 43χρονος σκηνοθέτης. «Ο γάμος κάποτε ήταν αρκετός για να διασφαλίσει την ευτυχία μιας γυναίκας και του περιβάλλοντός της. Το να είσαι σύζυγος κάποιου από μόνο του είχε μια αξία για την ζωή μιας γυναίκας. Αυτές οι εποχές πάνε πια».

Η πρωταγωνίστριά του έμαθε τη νοηματική για τις ανάγκες του ρόλου. «Από τότε που έκανα ένα σεμινάριο σε κωφούς, άρχισα να σκέπτομαι πως θα ήταν ενδιαφέρον να χρησιμοποιήσω τη νοηματική σε κάποια ταινία μου. Η χρήση της νοηματικής γλώσσας εδώ, έχει ένα επιπλέον νόημα: είναι κάτι που μοιράζεται η ηρωίδα με τον πρώην σύζυγό της, κάτι που αφήνει απ' έξω τον τωρινό της άντρα, άρα δημιουργεί μια επιπλέον ένταση στο ερωτικό αυτό τρίγωνο. Επιπλέον η νοηματική αξιοποιείται εξαιρετικά στο σινεμά, καθώς σου επιτρέπει να δώσεις έμφαση στην εκφραστικότητα του σώματος, στα βλέμματα, στις κινήσεις των χεριών. Οι ακούντες συχνά, καθώς επικοινωνούμε με τους ήχους, έχουμε την τάση να μην κοιτάμε τους δικούς μας στα μάτια».

Και καταλήγει: «Δεν χρειάζεται να δίνω εξηγήσεις γιατί χρησιμοποιώ ακούντες στις ταινίες μου, άρα γιατί να εξηγήσω το λόγο που χρησιμοποιώ κωφούς; Ελπίζω αυτό να αποτελέσει μια χρήσιμη καινοτομία της ταινίας μου που θα μιμηθούν και άλλοι».

Culturenow

ΚΩJI FUKADA

Σκηνοθέτης, Σεναριογράφος και Μοντέζ, γεννήθηκε το 1980 στο Τόκιο, Ιαπωνία.

Φιλμογραφία: Love Life (2022), Honki no shirushi: Gekijōban (2020), Yaruta kaidan onrain (Short 2020) Move/2020 (Short 2020), Honki no shirushi (TV Series 2019), Yokogao (2019), Jefferson no higash (Short 2018), Umi o kakeru (2018), Tori (Kar, Short 2017), Fuchi ni tatsu (2016), Sayōnara (2015), Inabe (Short 2013), Hotori no Sakuko (2013), Kantai (2010), Jitensha to ongaku (Short 2009), Jitensha to ongaku (Short 2009), Tōkyō ningen kigeki (2008), Zakuro yashiki (Video 2006), Home Sweet Home (Short 2004), Alice in Caprices: Kisōkyoku no Arisu (Short 2004), Isu (2002).